

NEUSHOORN.

(*Diceros bicornis*.)

Rivier de Tana, Kenya kolonie.

WE hadden den heelen dag zijn spoor gevolgd, en de avond begon reeds te vallen, toch hadden we geen glimps gezien van de groote dikhuiden. Toen plotseling zagen we hen in het half lange gras waar ze klaarblijkelijk hadden liggen slapen, gedurende de grootste middaghitte.

Omdat de wind ons niet gunstig was moesten we een grooten omweg maken om zodoende onder den wind te komen.

Zacht en omzichtig kropen we dichterbij en ontdekten al spoedig dat het een koe met haar kalf was, die juist over-eind waren gekomen en in onze richting tuurden; maar het gezichtsvermogen van een neushoorn is, zooals bekend, heel zwak, en we kropen dus voort door het gras met onze twee kamera's.

Na een poosje zien we over het gras, dat de stand gunstig is. De twee dieren hebben zich niet verplaatst. De driepoot wordt opgezet en de film rolt af, de twee monsters opnemend.

Wij zijn nauwelijks vijftig meter ver, en toch staan ze stil.

Dan nemen we het toestel weer op, en kruipen verder tot we op niet meer dan ongeveer twintig meter afstand staan. Voor den tweeden keer zetten we het statief op en weer pas-

185

Dwars door Afrika's wildernis.

Wilde dieren voor de camera.

door Prins Willem van Zweden.

Nederlandse bewerking Dr. K. Kuiper

nr 7-203, 1-317

Amsterdam, Scheltema & Giltay

no dak

1912

4095

seert de film de lens, maar thans schijnt de koe ons gedrag een aanranding voor haar eer te vinden. Onder een vijandig geknor trekt ze recht op ons af met den kop naar beneden en de staart in de lucht. De snelheid van deze onhandige dieren is verwonderlijk en het leek of een kleine locomotief op smalspoor ons plotseling kwam aanvallen.

Er bleef ons niets anders over dan te schieten. De koe viel en het kalf was verbaasd en verwonderd, omdat de moeder niet meer opstond.

Toen gingen we dichterbij om een paar kiekken van het kalf te maken op nog kleiner afstand, want we meenden dat het de plek niet direct zou verlaten nu de moeder gevallen was.

Juist toen we het toestel opgesteld hadden, kwam echter de gewonde neushoorn bij. We keken den anderen kant op en vóór we het ontdekten kwam de koe op ons afgerend voor den tweeden keer.

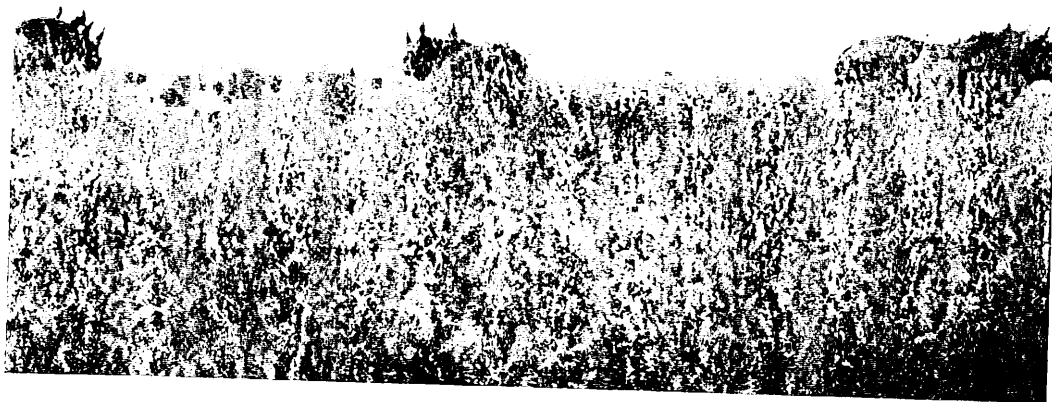
Nauwelijks vijf meter scheidden ons. In een oogwenk was het geweer aan den schouder en er was geen tijd te verliezen. Het schot was er een in 't wilde. Het beest was toen zoo dicht bij, dat toen het viel, getroffen door een gelukkig schot in den kop, zijn hoorns al onder een van de pooten waren van het statief, dat natuurlijk omviel.

De neushoorn viel neer, ook nog het andere toestel meesleepend, dat echter absoluut niet beschadigd was, maar tusschen zijn twee voorpooten terecht kwam.

Het kalf, dat klaarblijkelijk deze onrust te veel vond voor zijn gemoed, had intusschen zichzelf maar liever in veiligheid gebracht.

De platen die hier bijgaan zijn grootendeels afkomstig van het gebroken toestel, waarvan de film bijna niet beschadigd was.

NEUSHOORN

PLAAT CXXI

... plotseling zagen we hem in het halflange gras.

PLAAT CXXII

... voorzichtig kropen we naderbij.

NEUSHOORN

PLAAT CXXIII

... het gezichtsvermogen van den Neushoorn is heel zwak.

PLAAT CXXIV

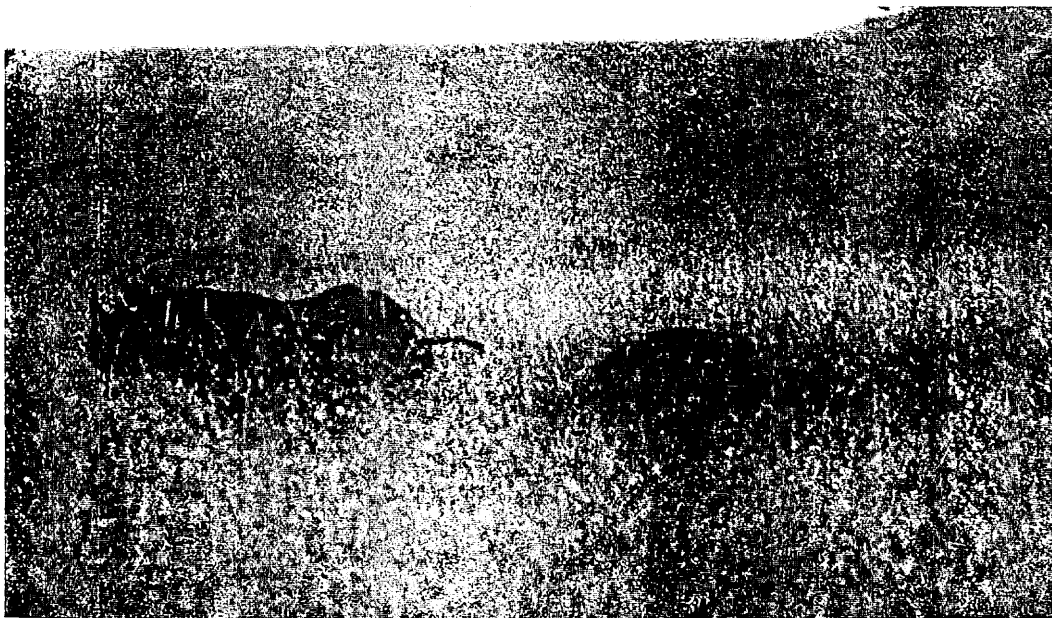
... we zien over het gras, dat de stand gunstig is.

NEUSHOORN

PLAAT CXXV

... onder een onheilspellend geknor trekt ze recht op ons af.

PLAAT CXXVI

... de film rolt af, de twee monsters opnemend.

NEUSHOORN

PLAAT CXXVII

... en bleef ons niets anders over dan te schieten.